

A bírálóbizottság értékelése

A Bizottság az alábbi téziseket fogadta el új tudományos eredményként:

7. tézis: Meghatározta az erdélyi tájképi kertekben alkalmazott, jellemző egzóta és honos fafajokat. Összesen 83 kastélykertben végezte el a növényállomány részletesebb terepi felmérését. Vizsgálatai eredményeképpen 22 olyan karakteres, külhoni fafajt sikerült beazonosítani, amelyek legalább 5 kastélykertben előfordulnak. Eredményei alapján a leggyakrabban alkalmazott egzóta fafaj az erdélyi tájképi kastélykertekben a vadgesztenye (*Aesculus hippocastanum*). Kiemelkedő népszerűségnek örvendenek még a simafenyő (*Pinus strobus*), a páfrányfenyő (*Ginkgo biloba*) valamint a platán különböző fajtái (*Platanus x acerifolia*, *Platanus x hybrida*, *Platanus orientalis*). Az erdélyi tájképi kastélykertek jellemző honos fafajait is vizsgálta. Megállapította, hogy az egzótákhoz hasonlóan az érett korú honos faegyedek kiemelkedő genetikai, dendrológiai és örökségi értékkel bírnak.

A tézis alátámasztására a jelölt 5 publikációt csatolt. A Bizottság és mindhárom opponens egyhangúan elfogadta új tudományos eredményként.

8. tézis: Feltárta, összegyűjtötte és rendszerezte a kertművészeti kompozíciónak, a kerti hangulatnak és pompának, valamint a kertek stiláris jegyeinek karakteres elemeiként meghatározható művészeti alkotásokat az erdélyi kastélykertekben. 43 helyszínen összesen 135 művészi alkotást azonosított be, amelyek többsége hangsúlyos látványelem szerepét is betöltötte a kerti kompozíciókban. Ezekből 82 alkotás ma is megtalálható különböző helyszíneken, de 53 alkotást már csak archív források alapján ismerünk, ugyanis ezek eltűntek vagy megsemmisültek az idők során. A felkutatott művészeti alkotásokat öt nagyobb csoportba sorolta, az alábbiak szerint:

- szobrok, szoborcsoportok
- díszmedencék, szökőkutak, vízjátékok
- obeliszek, temetkezési emlékek
- filagóriák, pavilonok, kerti lakok
- egyéb művészi igényű objektumok

A tézis alátámasztására a jelölt 5 publikációt csatolt. A Bizottság és mindhárom opponens egyhangúan elfogadta új tudományos eredményként.

9. tézis: Vizsgálta az erdélyi kastélykertek vízrendszereit. Kutatása alapján kijelenthető, hogy a 150 vizsgált kastélykertből 103 Erdély nagyobb folyóvizei mentén, illetve azok árterén, völgyeiben helyezkedik el. Ezekben a folyóval közvetlen kapcsolatban álló kastélykertekben a folyók vizei minden esetben kompozicionálisan (víztükör, vízfelület, csatorna stb. formájában), funkcionálisan (vízi közlekedés és szállítás formájában) vagy gazdaságilag (vízi erőmű, halastó, öntözés, egyéb ipari tevékenység stb. formájában) a kastélykertek szerves részét képezték. Megállapította, hogy a legtöbb helyszínen nincs mód a hagyományos vízutánpótlásra, s így a vizes elemek restaurálásának sincs realitása. Ezeken a helyszíneken csak valamilyen alternatív vízutánpótlás (tisztított szürkevíz alkalmazás, csapadékvíz visszatartás, zárt rendszerek kialakítása, új víztartalékok feltárása) nyújthat megoldást a kerti vízrendszerek visszaállítására.

A tézis alátámasztására a jelölt 5 publikációt csatolt. Mindhárom opponens egyhangúan elfogadta új tudományos eredményként.

10. Rámutatott a helyi arisztokrácia közvetlen és aktív szerepére az erdélyi kertművészet és kertkultúra kialakulásában és fejlődésében. Kimutatta, hogy az erdélyi és az európai kertművészet szakmai összefüggései a főúri kapcsolatrendszerek mellett a külföldi kerttervező és kertépítő mestereknek is köszönhető. Kutatásai 86 mester tevékenységét igazolják különböző erdélyi kastélykerteknek, vagy azok bizonyos elemeinek, megtervezésében, megépítésében, átalakításában, művészeti alkotásainak megformálásában. Ebből a 86 mesteremberből 63 külföldi (főként osztrák, német, francia, vallon, flamand, cseh, olasz és lengyel) 23 pedig hazai (erdélyi) származású mester volt, akik 46 különböző erdélyi helyszínen működtek közre a kastélykertek építésénél.

A tézis alátámasztására a jelölt 5 publikációt csatolt. Mindhárom opponens egyhangúan elfogadta új tudományos eredményként